

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og fastlæggelse af indholdet i bilag XI«

KOM(2006) 7 endelig — 2006/0008 (COD)

(2007/C 161/18)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 10. februar 2006 under henvisning til EF-traktatens artikel 262 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til EØSU's Faglige Sektion for Beskæftigelse, Sociale og Arbejdsmarkeds-mæssige Spørgsmål og Borgerrettigheder, som udpegede Wolfgang Greif til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 22. februar 2007.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 434. plenarforsamling den 14. og 15. marts 2007 (mødet den 14. marts), følgende udtalelse med 163 stemmer for og 5 hverken for eller imod:

1. Resumé af forslaget

1.1 EØSU anser det for hensigtsmæssigt at anvende den nye koordineringsforordning for de sociale sikringsordninger mellem medlemslandene så hurtigt som muligt, hvilket indebærer en hurtig ikrafttrædelse af forslagens gennemførelsesforordning såvel som opnåelse af enighed om den her omtalte forordning, der fastlægger indholdet i bilag XI til forordning (EF) nr. 883/2004.

1.2 EØSU er klar over, at en ubegrænset anvendelse af dette princip om ligebehandling, der gør det umuligt for den nationale lovgiver at begrænse sig til nationale forhold på området for social sikring, ville få omfattende konsekvenser for de sociale sikringsordninger.

1.3 EØSU anerkender derfor, at det er nødvendigt med særregler i bilag XI for at tage hensyn til de karakteristiske træk ved medlemsstaternes forskellige sociale sikringsordninger og undgå, at de nationale regler kommer i konflikt med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004. Udvalget opfordrer imidlertid til, at man undgår en uoverskuelig situation og forsøger at begrænse antallet af særregler, der bør gøres afhængige af, om der er tale om bestemmelser, der reelt er nødvendige for, at koordineringsreglerne kan fungere i den pågældende medlemsstat, og som følger proportionalitetsprincippet.

1.4 For EØSU er det særligt vigtigt at fastholde, at praksis på koordineringsområdet under ingen omstændigheder må udmønte sig i, at optegnelserne i bilag XI er til skade for borgerne.

1.5 EØSU ser ingen problemer i de foreslåede optegnelser, hverken for de mobile forsikringstagere, virksomhederne eller de institutioner, der har ansvaret for den sociale sikring. Koordineringens fordele for de forsikrede må ikke undergraves af særreglerne.

1.6 EØSU anerkender, at alle parter i sagen med succes har arbejdet for en forenkling, hvilket resulterer i, at bilag XI

omfatter klart færre særregler end det tilsvarende bilag VI til den eksisterende koordineringsforordning 1408/71.

1.7 Med henblik på at sikre en hurtig anvendelse af grundforordningen i praksis opfordrer EØSU medlemsstaterne til allerede på nuværende tidspunkt at tildele de sociale sikringsinstanser de personelle og tekniske ressourcer der skal til for at sikre en hurtig gennemførelse.

2. Indledning og baggrund for forslaget til forordning

2.1 Fællesskabslovgivningen til koordinering af de nationale systemer for social sikring findes på nuværende tidspunkt i forordning (EØF) nr. 1408/71 »grundforordningen« og »gennemførelsesforordningen« (EØF) nr. 574/72, der siden deres ikrafttræden for over 30 år er blevet ændret og opdateret flere gange.

2.1.1 Forordningerne skal sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger, så personer der hører under deres anvendelsesområde og som rejser til et andet medlemsland, opholder sig der eller bor der, ikke mister deres rettigheder inden for den sociale sikring. Mobile forsikrede skal ikke forfordere på grund af deres mobilitet, og de skal ikke behandles dårligere end ikke-mobile forsikrede. Med henblik på at sikre, at rettighederne bibeholdes, fastlægger forordningerne de grundlæggende principper for den praktiske koordinering, såvel som de forskellige regler, der tager højde for de særlige krav, der gør sig gældende på de forskellige områder inden for social sikring.

2.2 Forordning (EØF) nr. 1408/71 skal erstattes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004, der blev vedtaget allerede den 29. april 2004.

2.2.1 Ifølge artikel 89 i den nye forordning (EF) nr. 883/2004 skal gennemførelsen fastlægges i en ny forordning, der træder i stedet for den nuværende gennemførelsesforordning (EØF) nr. 574/72. Dette forslag til gennemførelsesforordning ⁽¹⁾ fra 31. januar 2006 behandles for tiden i Europa-Parlamentet og Rådet og har allerede været genstand for en EØSU-udtalelse ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 23.12.2006.

⁽²⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger« KOM(2006) 16 endelig. — 2006/0006 (COD), ordfører Greif. EUT C 324 af 30.12.2006:

2.2.2 Først med gennemførelsesforordningens ikrafttræden kan forordning (EF) nr. 883/2004 anvendes, og først dermed kan dens talrige allerede vedtagne forenklinger, præciseringer og forbedringer inden for koordineringen af den sociale sikring træde i kraft for alle brugere. Indtil da gælder forordning (EØF) nr. 1408/71 og gennemførelsesforordningen (EØF) nr. 574/72 uindskrænket.

2.3 I betragtning 41 i forordning (EF) nr. 883/2004 står der: »Det er nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser, som svarer til de karakteristiske træk ved nationale lovgivninger, for at gøre det nemmere at anvende koordineringsreglerne«. Nøjagtig disse »særlige bestemmelser for anvendelse af medlemsstaternes lovgivning« findes i bilag XI i forordning (EF) nr. 883/2004, der er genstand for denne udtalelse.

2.3.1 Grundforordningen (EF) nr. 883/2004 fastlægger dermed de principielle koordineringsregler. Gennemførelsesforordningen er en slags »brugsanvisning« til grundforordningen og fastlægger i højere grad forvaltningstekniske spørgsmål. Og i bilag XI til forordning (EF) nr. 883/2004 findes specifikke bestemmelser, der er tilpasset lovgivningen i de enkelte medlemsstater med henblik på at sikre en problemfri anvendelse af de nye koordineringsregler.

2.3.2 Bilag XI skal således sikre, at de nationale sociale sikringsordninger ikke kommer i strid med koordineringsreglerne. Karakteristiske nationale bestemmelser skal sikres gennem særregler i bilag XI for ikke at komme i modstrid med koordineringen. Bilag XI skal dermed sikre, at de nationale og fællesskabsretlige bestemmelser uden problemer kan supplere hinanden i den praktiske koordinering af de sociale sikringsordninger i medlemslandene.

2.4 Hvert medlemsland får sit eget afsnit i bilag XI. Antallet af optegnelser for de enkelte medlemslande vil være stærkt varierende og afhænge af den nationale lovgivning.

2.5 Ved vedtagelsen af den nye koordineringsforordning (EF) nr. 883/2004 i 2004 lod man i første omgang bilag XI stå fuldkommen åben. Dengang blev man enige om at fastlægge indholdet i en kommende forordning. Dette forslag til forordning foreligger nu ⁽³⁾.

2.5.1 Bilag XI refererer ikke blot til forordning (EF) nr. 883/2004, men ligeledes til gennemførelsesforordningen. De tre tekster skal ses i sammenhæng. Derfor behandles indholdet i bilag XI også i Rådets arbejdsgruppe om sociale spørgsmål parallelt med det tilsvarende indhold i gennemførelsesforordningen. De to forslag til forordning, som Kommissionen fremlagde i januar 2006, behandles dermed samtidigt i Rådet.

⁽³⁾ KOM(2006) 7 endelig.

2.5.2 Senest ved gennemførelsesforordningens ikrafttræden skal Europa-Parlamentet og Rådet have fastlagt indholdet i bilag XI. Færdiggørelsen af bilag XI er derfor en yderligere betingelse for anvendelsen af de nye koordineringsregler for de sociale sikringsordninger. Retsgrundlaget for forordningen er artikel 42 og 308 i EF-traktaten, og enstemmighed i Rådet i kombination med Europa-Parlamentets medvirken via den fælles beslutningsprocedure er således en forudsætning for forordningens ikrafttræden.

2.6 Kommissionen præsenterede den 24. januar 2006 et forslag, der ændrer enkelte punkter i forordning (EF) nr. 883/2004 og fastlægger indholdet i bilag XI. Dette forslag er udarbejdet efter, at medlemslandene er blevet hørt. Ændringen af enkelte punkter i forordning (EF) nr. 883/2004, der endnu ikke kan anvendes, skyldes, at bestemte forhold, som medlemsstaterne krævede reguleret via særregler i bilag XI, blev set som værende horisontale spørgsmål, der kræver et generelt regelsæt, der gælder for alle medlemsstater. I bilag XI bliver enslydende krav om særregler fra flere medlemsstaters side dermed overflødige, idet disse bestemmelser tages med i grundforordningen.

3. EØSU's generelle og specifikke bemærkninger

3.1 EØSU har allerede i flere udtalelser bifaldt de nye bestemmelser til koordinering af de nationale sikringsordninger som et vigtigt skridt i retning af en forbedret mobilitet i EU, og udvalget har særligt glædet sig over det udvidede anvendelsesområde med hensyn til den personkreds og de faktiske omstændigheder, der er dækket af forordningen, forenklingerne i forhold til de nuværende regler, samt foranstaltningerne til forbedring af samarbejdet mellem de instanser, der tager sig af den sociale sikring.

3.1.1 EØSU mener, at det vil være passende at tilstræbe en hurtigst mulig anvendelse af den nye koordineringsforordning, hvilket indebærer en hurtig iværksættelse af forslaget til gennemførelsesforordning, såvel som enighed om indholdet i bilag XI. Derfor opfordrer EØSU alle aktører til hurtigst muligt at gå videre med behandlingen af det foreliggende forslag til gennemførelsesforordning og den her omtalte forordning, der skal fastlægge indholdet i bilag XI ⁽⁴⁾.

3.1.2 EØSU har derudover allerede i sin udtalelse til denne gennemførelsesforordning gjort det klart, at den frist, der ifølge planen skal gælde fra den endegyldige vedtagelse af gennemførelsesforordningen til dennes ikrafttræden, under ingen omstændigheder må overskride de 6 måneder, Kommissionen har fastlagt i sit forslag ⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Senest krævet i EØSU's udtalelse »Social sikring for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende« (ordfører: Rodríguez García-Caro), EUT C 24 af 31.1. 2006 og EØSU's udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger« KOM(2006) 16 endelig. — 2006/0006 (COD), ordfører Greif. EUT C 324 af 30.12.2006.

⁽⁵⁾ EUT C 324 af 30.12.2006, ordfører Greif — punkt 4.4.1.

3.2 I bilag XI kan medlemsstaterne anmode om særregler, der vil gøre det muligt at opretholde særligt vigtige nationale bestemmelser. Denne nødvendighed skyldes først og fremmest den omfattende ligebehandling i forordning (EF) nr. 883/2004, ifølge hvilken samtlige forhold og begivenheder med retlige følger på det sociale sikringsområde, der er indtrådt i en anden medlemsstat, i princippet skal behandles, som om de var optrådt på medlemsstatens eget område ⁽⁶⁾.

3.2.1 Denne ligebehandling betyder for eksempel, at en pension fra en social sikringsordning i et andet medlemsland må have de samme retlige konsekvenser, som hvis pensionen kom fra en national sikringsordning. Og hvis en ulykke i eget land for eksempel medfører tildeling af en invalidepension, så skal en sådan pension også tilkendes, hvis ulykken er sket i et andet medlemsland.

3.2.2 Tidligere har EF-domstolen stort set altid udtalt sig til fordel for en ret omfattende ligebehandling for at sikre de vandrende arbejdstagere. I den gældende forordning (EF) nr. 1408/71 findes der ingen generel ligebehandling, men kun enkelte eksplicit fastlagte tilfælde af ligebehandling. I de ikke eksplicit fastlagte tilfælde er EF-domstolen ofte blevet hørt. Det er eksempelvis erklæret uretmæssigt, hvis udbetalingsperioden for en pension til efterladte børn kun forlænges gennem en værnepligt, der aftjenes i eget land ⁽⁷⁾, eller hvis der kun tages hensyn til invaliditetsperioder ved beregning af en alderspension, hvis den pågældende, da erhvervsudygtigheden indtraf, var underlagt denne medlemsstats lovgivning ⁽⁸⁾.

3.2.3 EØSU er klar over, at en ubegrænset anvendelse af dette princip om ligebehandling, der gør det umuligt for den nationale lovgiver at begrænse sig til nationale forhold på området for social sikring ville få omfattende konsekvenser for de sociale sikringsordninger. Også betragtningerne 9-12 i forordning (EF) nr. 883/2004 viser, at der fastlægges grænser for ligebehandlingen. Det må sikres, »at princippet om ligebehandling af forhold eller begivenheder ikke medfører resultater, der ikke kan retfærdiggøres på saglig vis eller resulterer i en ret til samtidige ydelser af samme art.« (Betragtning 12). Og betragtning 11 fastslår, at ligebehandlingen af forhold eller begivenheder, der er indtruffet i en medlemsstat under ingen omstændigheder kan medføre, at en anden medlemsstat bliver kompetent, eller at denne anden stats lovgivning skal anvendes.

3.2.4 For at imødegå uønskede konsekvenser af princippet om ligebehandling er der for flere medlemsstaters vedkommende fastlagt horisontale undtagelsesbestemmelser i grundforordning (EF) nr. 883/2004. Specifikt uønskede konsekvenser for en medlemsstats sociale sikringsordninger kan undgås gennem særregler i bilag XI.

⁽⁶⁾ Se artikel 5 i forordning (EF) nr. 883/2004.

Ligestilling af ydelser, indtægter, begivenheder og forhold:

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, og på baggrund af de særlige gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat, gælder følgende:

- »Hvis ydelser efter sociale sikringsordninger eller andre indtægter tillægges retsvirkning efter den kompetente medlemsstats lovgivning, finder de pågældende bestemmelser i denne lovgivning ligeledes anvendelse på tilsvarende ydelser, der er erhvervet i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat, eller på indtægter erhvervet i en anden medlemsstat.«
- »Hvis indtrædelse af visse begivenheder eller forhold tillægges retsvirkning efter den kompetente stats lovgivning, tager denne hensyn til tilsvarende forhold eller begivenheder, der er indtrådt på en anden medlemsstats område, som om de var indtrådt på dens eget område.«

⁽⁷⁾ RS C-131/96, Mora Romero, Slg. 1997, I-3676.

⁽⁸⁾ RS.C-45/92 und C-46/92, Lepore und Scamuffa, Slg. 1995, I-6497.

3.3 Indholdet i bilag XI er baseret på medlemsstaternes bidrag. Medlemsstaterne kan ikke fastsætte eller fastholde specifikke nationale bestemmelser om særlige forhold uden at risikere at komme i konflikt med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004. Bilag XI skal derfor sikre, at forordningen på visse områder med betydning for bestemte medlemsstater tilpasses på en måde, der sikrer en uproblematisk anvendelse i de enkelte medlemsstater.

3.3.1 Bilag XI er derfor med hensyn til særreglernes mulige omfang et følsomt spørgsmål i forbindelse med ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 883/2004. EØSU anerkender, at det er nødvendigt med visse særregler, men opfordrer imidlertid til, at man undgår en uoverskuelig situation og forsøger at begrænse antallet af særregler, der bør gøres afhængige af, om der er tale om bestemmelser, der reelt er nødvendige for, at koordineringsreglerne kan fungere i den pågældende medlemsstat, og som følger princippet om forholdsmæssighed. For EØSU er det særligt vigtigt at fastholde, at praksis på koordineringsområdet under ingen omstændigheder må udmønte sig i, at særregler i bilag XI er til skade for borgerne.

3.3.2 EØSU er klar over, at der er tale om meget komplicerede spørgsmål, men opfordrer alligevel til, at hensynet til særinteresser ikke medfører yderligere forsinkelser i anvendelsen af den nye koordinering, særligt på baggrund af, at Rådet skal træffe sin beslutning enstemmigt og ifølge den fælles beslutningsproces med Europa-Parlamentet.

3.4 De enkelte medlemsstater blev allerede i forbindelse med rådslagningen om forordning (EF) nr. 883/2004 opfordret til at fremsætte forslag til sikring af en uproblematisk anvendelse af de enkelte bestemmelser. Medlemsstaterne indgav ca. 150 anmodninger om optagelse i bilag XI. Kommissionens tjenestegrene har vurderet forslagene og behandlet dem nærmere i samarbejde med tjenestemændene i de berørte medlemsstater. Ca. 50 forslag blev i sidste ende godkendt til optagelse i bilaget. Dette er baggrunden for indholdet i det her diskuterede forslag fra Kommissionen. En sidste vurdering af særreglerne i bilag XI foregår for tiden i rådsarbejdsgruppen for sociale spørgsmål parallelt med behandlingen af de tilsvarende kapitler i gennemførelsesforordningen.

3.4.1 På grund af sagens komplekse karakter, der vedrører detaljerede aspekter af den sociale lovgivning i de enkelte medlemsstater, vil EØSU ikke tage eksplicit stilling til de enkelte særregler. Ved første øjekast ser EØSU ingen problemer i de foreslåede særregler, hverken for de mobile forsikringstagere, virksomhederne eller de instanser, der har ansvaret for den sociale sikring.

3.5 Også afvisningen af et flertal af de foreslåede særregler virker logisk: En del af forslagene blev ikke medtaget i bilag XI enten på grund af, at de var overflødige eller på grund af deres uforenelighed med forordning (EF) nr. 883/2004. Andre anmodninger om særregler i bilag XI er i stedet blevet til ændringsforslag til forordning (EF) nr. 883/2004. Der er her tale om forslag, der ikke er specifikke for et land, men generelle.

3.5.1 Ved hjælp af disse ændringsforslag til forordning (EF) nr. 883/2004, der ligeledes er med i det foreliggende forslag til forordning, har man undgået at medtage flere medlemsstaters enslydende bidrag i bilag XI. Dermed bliver bilaget mindre og hele forordningen mere overskuelig.

3.5.2 Artikel 1 i det foreliggende forslag til forordning kan tjene som eksempel på denne sammenfatning af horisontale spørgsmål. Denne artikels præciseringer berører talrige medlemsstater og ændres som konsekvens heraf i selve forordning (EF) nr. 883/2004 og ikke gennem et stort antal særregler i bilag XI.

3.5.2.1 Artikel 1, stk. 1, angår en ændring af artikel 14 i forordning (EF) nr. 883/2004 »frivillig forsikring eller frivillig fortsat forsikring«. Ved hjælp af denne nye bestemmelse kan alle medlemsstater i deres nationale lovgivning fastslå, at en frivillig forsikring i den nationale sociale sikringsordning, der lægger bopæl eller tidligere beskæftigelse i landet til grund for den frivillige forsikring, kun er mulig, hvis man af beskæftigelsesmæssige årsager allerede på et tidligere tidspunkt har været forsikret i denne medlemsstat. Uden en sådan undtagelse ville den omfattende ligebehandling ifølge artikel 5 i forordning (EF) nr. 883/2004 gøre det muligt for alle med bopæl eller beskæftigelse i EU at benytte sig af muligheden for frivillig forsikring i denne medlemsstat. Da den frivillige forsikring ifølge en række medlemsstaters lovgivning er forbundet med særdeles fordelagtige betingelser, ville en uindskrænket åbning kunne resultere i en situation, hvor systemet i en medlemsstat bliver bragt ud af balance, og dette vil kunne medføre alvorlige problemer for de forsikrede i denne medlemsstat. Derfor blev man enige om, at alle medlemsstater kan lade den frivillige forsikring være betinget af tidligere beskæftigelse.

3.5.2.2 Artikel 1, stk. 3, ændrer artikel 52 i forordning (EF) nr. 883/2004 »Fastsættelse af ydelserne«.

Her fastlægges for alle medlemsstater, altså horisontalt, i hvilke tilfælde den såkaldte pro-rata-temporis-metode ikke anvendes til fastsættelse af ydelserne ⁽⁹⁾.

— Målet er under alle omstændigheder, at mobile forsikrede ikke stilles dårligere end forsikrede, der ikke er mobile.

⁽⁹⁾ Ved »pro-rata-temporis«-metoden sker beregningen af den nationale delpension på grundlag af en andelsbaseret beregning. Først foretages en fiktiv beregning, der går ud fra, at alle forsikringsrettigheder er optjent nationalt. Herefter beregnes den nationale delpension som en procentdel af denne fiktive pension, der svarer til andelen af den nationale forsikringsperiode set i forhold til den samlede forsikringsperiode. Der er dog tilfælde hvor beregningen, der alene baseres på nationale perioder (selvstændig ydelse) altid er højere end den andelsbaserede ydelse. Disse tilfælde er opført i bilag VIII. Her kan den kompetente instans se bort fra beregningen af den andelsbaserede ydelse.

— For fuldstændighedens skyld bør det nævnes, at Kommissionens tekst er blevet revideret under behandlingen i Rådet.

— Den foreløbige delvise konsensus i Rådet går på, at man i de systemer, hvor tidsperioder er irrelevante for beregningen af ydelsernes højde ikke behøver at gennemføre en pro-rata-temporis beregning, såfremt disse særregler er indeholdt i bilag VIII til forordning (EF) nr. 883/2004.

— Dette inkluderer bl.a. systemer baseret på faste bidrag — en model, som Kommissionens oprindelige tekst tog udgangspunkt i.

3.5.3 Andre horisontale emner er der blevet taget højde for i forslaget til gennemførelsesforordning. Dette er først og fremmest forslag af teknisk karakter. Særreglerne i bilag XI skal reelt begrænses til specifikke foranstaltninger til gavn for de enkelte medlemsstater.

3.6 EØSU anerkender, at alle parter i sagen med succes har arbejdet for en forenkling, hvilket resulterer i, at bilag XI omfatter klart færre særregler end det tilsvarende bilag VI til den eksisterende koordineringsforordning 1408/71.

3.6.1 I forlængelse heraf skal det også fremover, særligt ved kommende anmodninger om tilføjelser til bilag XI (bl.a. fra Rumænien og Bulgarien i forbindelse med tiltrædelsen) overvejes, om det ikke drejer sig om et horisontalt spørgsmål, der bør behandles systematisk i grund- eller gennemførelsesforordningen.

Dette er bl.a. tilfældet med mange medlemsstaters sociale beskyttelsesklausuler til gavn for personer, der af politiske eller religiøse grunde eller på grund af deres herkomst har oplevet et tab af rettigheder inden for den sociale sikring ⁽¹⁰⁾ eller også særlige bestemmelser for krigsramte, tidligere krigsfanger, ofre for forbrydelser, ofre for terror eller for totalitære regimer. Sådanne beskyttelsesklausuler, der giver særlige persongrupper social sikring (f.eks. sygesikring, pensioner) eller erstatning, hører i reglen ikke retligt hjemme i det sociale sikringsystem. Derfor vil det også i disse tilfælde være hensigtsmæssigt med en generel artikel i selve grundforordningen, der sikrer at sådanne klousuler, der giver en statslig ydelse eller erstatning, der ikke hører under det sociale sikringsssystem, undtages fra forordningen.

⁽¹⁰⁾ Se herunder det østrigske bidrag nr. 5 i bilag XI.

3.6.2 Med henblik på de nye koordineringsregler opfordrer EØSU samtidig medlemsstaternes eksperter til at gennemgå den nationale lovgivning nøje. I givet fald bør der anmodes om tilføjelser til bilag XI i alle de tilfælde, hvor der kan opstå problemer med en gnidningsløs anvendelse af forordning (EF) nr. 883/2004. Hvis de nationale bestemmelser inden for social sikring ikke modsvarer koordineringsreglerne, kan en mulig konsekvens være en lang række sager ved EF-domstolen.

4. Yderligere bemærkninger til koordineringen i praksis

4.1 Den grænseoverskridende mobilitet i Europa står højt på EU's dagsorden. En velfungerende koordinering på området social sikring er afgørende for, i hvor høj grad EU's borgere gør brug af denne mobilitet. Her forventer borgerne med rette praktiske fordele ved fællesskabssamarbejdet.

4.2 Efter EØSU's mening er det op til medlemsstaterne og Kommissionen at gøre en ekstra indsats for at sikre, at alle potentielle brugere af forordningen får kendskab til bestemmelserne og fordelene ved en koordinering af de sociale sikrings-systemer. De nødvendige forberedelser hertil bør efter udvalgets mening straks iværksættes. Eksisterende instrumenter til rådgivning om mobilitet ⁽¹⁾ skal fortsat markedsføres og udbygges.

4.3 EØSU har i den forbindelse også gjort opmærksom på nødvendigheden af at forberede personalet i de sociale sikringsinstanser på de nye bestemmelser og de grundlæggende principper i rette tid. Relevante kurser og uddannelse af personalet i medlemsstaterne er en nødvendighed.

4.4 Med henblik på at sikre en hurtig anvendelse af grundforordningen i praksis opfordrer EØSU medlemsstaterne til allerede på nuværende tidspunkt at tildele de sociale sikringsinstanser de personelle og tekniske ressourcer, der skal til for at sikre en hurtig gennemførelse. Eksisterende instrumenter for aktører og brugere på nationalt niveau — særligt de eksisterende TRESS-netværk, der forbinder interessenter og aktører på nationalt plan ⁽¹²⁾ — skal bruges til at evaluere den praktiske anvendelse af denne forordning efter ikrafttrædelsen i de enkelte medlemsstater.

4.5 EØSU forbeholder sig retten til at vende tilbage til spørgsmål vedrørende koordineringen i praksis i et særskilt initiativ. I den forbindelse skal det særligt evalueres, hvorvidt borgerne også i praksis får gavn af de fordele på området grænseoverskridende mobilitet — bl.a. med hensyn til det europæiske sygesikringskort — det var hensigten at skabe.

Bruxelles, den 14. marts 2007

Dimitris DIMITRIADIS

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁾ Se bl.a.: The Community provisions on social security — Your rights when moving within the European Union:
http://ec.europa.eu/employment_social/emplweb/publications/publication_en.cfm?id=25; såvel som MISOC databasen om medlemsstaternes sociale sikrings-systemer:
http://ec.europa.eu/employment_social/social_protection/missoc_en.htm.
Uddannelse og rapportering om den europæiske sociale sikring (se også:

⁽¹²⁾ <http://www.tress-network.org/>.